

Onze vier prinsesjes

In Januari hebben we twee verjaardagen in ons Koninklijk Huis: de verjaardag van Prinses Margriet en die van Prinses Beatrix.

We zouden jullie heel graag veel over de Prinsesjes willen vertellen, want de meesten van jullie willen graag veel weten over onze vier Koningskinderen.

Voor ik dit artikeltje schreef, heb ik eerst het mooie boek van mevrouw Marsman gelezen: Vier Koningskinderen *) waarover we in ons vorig nummer al iets schreven.

Laat ik jullie dan eerst maar zeggen, dat de Prinsesjes opgroeien als heel gewone kinderen. Zo willen de Koningin en de Prins het en zo is het ook goed. Ze mogen maar niet alles doen, wat ze willen en ze moeten minstens even hard leren als andere kinderen. Ze mogen dieren hebben, maar moeten er goed voor zorgen. Trix kreeg eens van Ireentje een hond op haar verjaardag. Ze noemde het dier Remy, naar het jongetje uit „Alleen op de wereld”.

De Prinsesjes zijn gewone kinderen net als jullie. Ze willen wel eens proberen een „zonde” te bemanteren. Maar in de regel heeft de Prins dit direct door. Margriet heeft er een handje van, om zo nu en dan eens te proberen haar eigen zin door te drijven. „Rita heeft gezegd, dat ik nog een uurtje op mag blijven,” vertelde ze onlangs. Nu dat werd een keertje geloofd. Maar toen ze het de volgende keer weer vertelde, zei ze er zelf al bij: „Maar je moet het maar niet gaan vragen.” Toen begreep men natuurlijk al genoeg.

De Koningin zelf brengt haar kinderen kennis bij omtrent de dienst van God. Zij leest hun voor uit de kinderbijbel en ze spreekt met hen over God, zoals Koningin Emma en Koningin Wilhelmina dat vroeger ook deden. Gewoonlijk wordt de Zondagmorgen hiervoor vrij gehouden. En met het Kerstfeest staat er in de bibliotheek een kerstboom en verhuist de box van Marijke ook daar heen. De Koningin vertelt dan zelf het Kerstverhaal en leest voor uit de Bijbel. Verleden jaar werd er aan Trix en Irene gevraagd, welke schoolboeken ze mooier vonden de Engelse of de Hollandse. Ze gaven de voorkeur aan de boekjes uit Canada. „En wat vind je dan van de Hollandse schoolboeken werd er gevraagd?” Direct antwoordde Trix: „Eigenlijk komt

*) Uitgave: Bosch & Keuning, Baarn. Geb. f 3.90.

de inhoud meestal hierop neer: Moeder zegt tegen vader: ik geloof dat Jantje ziek wordt.”

Natuurlijk wordt er op Soestdijk ook aan Sint Nicolaas gedaan. Verleden jaar tegen Sinterklaas zat het gezin aan tafel toen opeens de telefoon ging. Vanuit Eindhoven werd de Prins gevraagd of hij de eerste heliëptère die in Nederland gemaakt was, zou willen ontvangen. De Prins aanvaardde dit en de gezichtjes van de Prinsesjes stonden ernstig en strak. De volgende dag verscheen er een grote kist. In tegenwoordigheid van allen werd die uitgepakt en toen kwam... het houten paard van Marijke voor de dag met nog een lang gedicht over de liefde van de Prins voor de paardensport. De Prins hield zich goed. „Dat hebben jullie meer dan goed in elkaar gezet. Ik ben er compleet ingelopen,” zei de Prins.

Zo zou ik kunnen doorgaan met allerlei uit dit mooie boek te vertellen. Maar wat ik vertelde is al genoeg, om jullie te doen zien dat „Vier Koningskinderen” een pracht boek is, vol fraaie foto's, gekleurde platen, opstellen van Trix en Irene enz.

En nu tot slot een hartelijke gelukwens van al de „Vrij en Blij”-lezers en lezeressen voor Margriet en Beatrix, die 19 en 31 Januari jarig hopen te zijn.

Moge God hen nog lang voor ons sparen!